

Antoni tygodnik parafialny

VI Niedziela Wielkanocna, 5 maj 2013 r.
I czytanie Dz 15, 1-2. 22-29; II czytanie Ap 21, 10-14. 22-23; Ewangelia J 14, 23-29

Nabożeństwa majowe

Maj - dla wielu najpiękniejszy miesiąc roku - to w Kościele okres szczególnej czci Matki Bożej. Szczególnie w Polsce gromadzimy się wieczorami w kościołach, przy grotach, kapliczkach i figurach przydrożnych. Pierwsze nabożeństwa majowe zaczęto odprawiać w Polsce w połowie XIX wieku w Płocku, Toruniu, Nowym Sączu i Krakowie, a od 1852 r. - uroczyste w kościele Świętego Krzyża w Warszawie. Po 30 latach stało się ono bardzo popularne i znane w całym kraju. Rodowód tych nabożeństw jest jednak znacznie wcześniejszy niż się powszechnie uważa. Gromadzenie się i śpiewanie pieśni na cześć Matki Bożej było znane już na Wschodzie w V wieku. W Kościele zachodnim w I tysiącleciu maj jako miesiąc Maryi święcono raczej sporadycznie. Dopiero na przełomie XIII i XIV w. powstała myśl, aby ten miesiąc poświęcić Maryi. Pierwszym, który rzucił tę myśl, był król hiszpański Alfons X (+ 1284). Władca ów zapraszał do udziału w nabożeństwach majowych, sam często brał w nich udział i swoim poddanym zalecał gromadzenie się w porze wieczornej na modlitwy wokół figur Matki Bożej. Dominikanin bł. Henryk Suzo (+ 1366), uczeń Jana Eckharta i przyjaciel Jana Taulera, znanych mistyków średniowiecza, wyznaje, że jako pacholę zbierał w maju kwiaty i niósł je do stóp Matki Bożej. Lubił z kwiatów pleść wieńce i kłaść je na głowę figur Bożej Rodzicielki. Matka Boża nagrodziła go za to wizją chwały, jaką odbiera od Aniołów. Jednakże za autora właściwych nabożeństw majowych historycznie uważa się jezuitę, o. Ansolani (1713). On to w kaplicy królewskiej w Neapolu codziennie w maju urządzał koncert pieśni ku

czci Bożej Matki, który kończył się błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.

W Polsce pierwsze nabożeństwo majowe wprowadzili jezuita w Tarnopolu (1838), misjonarze w Warszawie w kościele Św. Krzyża w roku (1852), ksiądz Golian w Krakowie (w 1856) i we Włocławku biskup Marszewski (1859). W połowie XIX wieku nabożeństwo majowe przyjęło się we wszystkich prawie krajach. Centralną częścią nabożeństwa majowego jest **Litania Loretańska**, jeden ze wspaniałych hymnów na cześć

Maryi, w którym wysławiane są Jej wielkie cnoty i przywileje, jakimi obdarzył Ją Bóg. Litania Loretańska powstała w XII wieku, prawdopodobnie we Francji, a zatwierdził ją oficjalnie papież Sykstus V. Nazwę "Loretańska" otrzymała od miejscowości Loreto we Włoszech, gdzie była

szczególnie propagowana i odmawiana. Tekst litanii miał przedłożyć w 1578 r., do zatwierdzenia papieżowi Grzegorzowi XIII, archidiacon Guido Candiotti. 11 czerwca 1587 r. Sykstus V obdarzył "Litanię Loretańską" dwustu dniami odpustu. Kolejne odpusty przypisali do niej Pius VII i Pius XI. W 1631 r. Święta Kongregacja Obrzędów zakazała dokonywania w tekście samowolnych zmian; te, które następowały, posiadały aprobatę Kościoła. Kiedyś w litanii było więcej tytułów, m.in.: Mistrzyni pokory, Matko Miłosierdzia czy Brama odkupienia. Później pojawiały się inne wezwania: Królowo Różańca Świętego (1675), Królowo bez zmyy pierworodnej poczęta (1846), Matko Dobrej Rady (1903), Królowo pokoju (1917), Królowo Wniebowzięta (1950), Matko Kościoła (1980), Królowo Rodziny (1995). W litanii wymieniane są kolejne tytuły Maryi: jest ich w sumie 49, a w Polsce 50. Po zatwierdzeniu liturgicznej uroczystości NMP Królowej Polski, obchodzonej 3 maja, do Litanii dołączono 12 października 1923 r. wezwanie "Królowo Polskiej Korony", przekształcone po drugiej wojnie światowej na "Królowo Polski".

Nabożeństwa majowe

Zapraszamy Wszystkich Czcieli Matki Bożej na piękne wieczorne spotkania **codziennie o godzinie 20.30**. Przez cały miesiąc maj tradycyjnie o 21.00 słyszymy dźwięk naszych dzwonów w łączności z Jasną Górą z wszystkimi pielgrzymami tam przybywającymi do Matki Bożej.

na podstawie: www.brewiarz.pl

Wiara szuka zrozumienia

Trwa cykl artykułów przybliżający Trzecią Osobę Boską - **Ducha Świętego**.

Cykl potrwa do niedzieli Zesłania Ducha Świętego (19 maja)
Zapraszamy do lektury.

Określenia i symbole Ducha Świętego

Duch Święty, Duch Prawdy, Duch obietnicy, Duch Boży, Duch Syna, Duch przybrania za synów, Duch chwały, Duch Pana... Jak w tym wszystkim nazwać, określić... po prostu ująć Trzecią Osobę Boską? Kiedy język ludzki spotyka się z własnym ograniczeniem, najlepiej sięgnąć po symbole. One pozwalają pojąć to, co nie jest do nazwania i ogarnąć to, czego wypowiedzieć się nie da.

Pierwszym określeniem dla Ducha Świętego jest greckie *Parakletos*, a spolszczone na *Paraklet*. Dosłownie tłumaczone oznacza *Pocieszyciela*, ale to znaczne ograniczenie. *Katechizm* przypomina inne znaczenia: *Ten, który jest wzywany przy czymś, adwokat* (KKK 692n). Ponadto: *zwolany, orędownik, wspomóżyciel*. Intuicyjnie jest to ktoś podobny w zachowaniu do matki tulącej dziecko, które właśnie rozbiło sobie kolano – obejmuje całą obolałą osobę z jej wnętrzem i dodaje otuchy sercu. To właśnie znaczenie *Parakletos*.

Biblia ukazuje Ducha symbolicznie: *Woda* – odnosi się do początku stworzenia świata, potopu, przejścia przez Morze Czerwone, napoju ze skały; chrztu świętego – obmycia, nowego narodzenia i napojenia Duchem Bożym, wypływa z boku Chrystusa, gasi wszelkie pragnienie. *Namaszczenie* – mówi o Mesjaszu (Chrys-

tusie), który w mocy Ducha czyni cuda; o oleju dla ochrzczonych, misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej, uświęceniu i przemianie ludzi. *Ogień* – to energia dzieł Ducha Świętego, natchnienie proroków, wypalenie nieszlachetności; chrzest Duchem i ogniem, języki nad Apostołami w dniu Pięćdziesiątnicy. *Obłok i światło* – nierozdzielne znaki obecności Bożej i Bożej opieki, Duch objawia tak Bożą chwałę, prowadzi lud na pustyni; zstępuje na Maryję Dziewicę i osłania Ją *cieniem*, jest na Górze Tabor, zasłania wstępującego do nieba Jezusa. *Pieczęć* – służyła naznaczeniu przynależności do kogoś; przez pieczęć człowiek należy do Boga, jest trwała, a wyciska ją Duch w chrzcie, bierzmowaniu i kapłaństwie. *Ręka* – wkładając ją na kogoś dokonywały się uzdrowienia, błogosławieństwa, tak udzielano Ducha Świętego wyświęcając na kapłanów, oraz upraszano Ducha Świętego dla skuteczności sakramentów. *Palec* – nim zostało wypisane Prawo Boże na kamiennych tablicach; symbolicznie nim Jezus wypędzał złe duchy, Duch jest „palcem prawym Ojca” – jakby punktem styku Boga i człowieka. *Gołębica* – pod koniec potopu przyniosła gałązkę oliwną, na znak ustania zagrożenia; Chrystus wychodząc z wód Jordanu ma nad sobą Ducha Świętego jako gołębicę, znajduje się w ważnych miejscach w kościele (głównie nad ołtarzem, w okolicach ambony i przy chrzcielnicy) – wszędzie tam, gdzie podkreśla się działanie Boga w sakramentach. (Więcej szczegółów i odniesień biblijnych w KKK 694-701).

ks. Krystian Wilczyński, k.wilku@wp.pl

Bioetyka (12)

Antykoncepcja

Pod terminem ANTYKONCEPCJA (anti conceptio - przeciw poczęciu) rozumiemy wszelkie działania, mające na celu zapobieżenie poczęciu, to znaczy spotkania jajeczka z plemnikiem. Trzeba przy tym zauważyć dwa aspekty sprawy. Pierwszy: sprawą najważniejszą w antykoncepcji nie jest rodzaj stosowanej „techniki”, ale chęć zapobieżenia poczęciu. Drugi: często tzw. środki antykoncepcyjne zamiast zapobiegać spotkaniu jajeczka i plemnika uniemożliwiają rozwój jajeczka już zapłodnionego - a zatem nie są to już środki „antykoncepcyjne”, lecz „poronne”.

Kościół konsekwentnie naucza, że wszelka sztuczna antykoncepcja jest nie do przyjęcia z moralnego punktu widzenia, natomiast dopuszcza korzystanie z naturalnych rytmów płodności, kiedy małżonkowie pragną uniknąć poczęcia kolejnego dziecka.

W nauczaniu Magisterium Kościoła rozróżnia się dwie podstawowe funkcje współżycia seksualnego tzn. funkcję prokreacyjną, służącą przekazywaniu życia oraz

funkcję budowania jedności w małżeństwie. Role te zostały precyzyjnie zdefiniowane w encyklice "Humanae vitae", ogłoszonej przez papieża Pawła VI w 1968 roku. Wśród jej konsultantów był ówczesny arcybiskup krakowski Karol Wojtyła, który wniósł znaczną rolę przy redagowaniu dokumentu. "Stosunek małżeński z najgłębszej swojej istoty - czytamy w "Humanae vitae" - łącząc najściślej więzią męża i żonę, jednocześnie czyni ich zdolnymi do zrodzenia nowego życia, zgodnie z prawami zawartymi w samej naturze mężczyzny i kobiety. Jeżeli zatem zostaną zachowane te dwa istotne elementy stosunku małżeńskiego, a więc oznaczanie jedności i rodzicielstwa, to wtedy zatrzymuje on w pełni swoje znaczenie wzajemnej i prawdziwej miłości oraz swoje odniesienie do bardzo wzniosłego zadania, do którego człowiek zostaje powołany - a mianowicie do rodzicielstwa."

W dokumencie tym Papież zdecydowanie opowiada się przeciwko wszelkim formom sztucznej antykoncepcji, uznając je za przeciwne zarówno powołaniu małżeńskiemu, jak i zagrożenie dla samej miłości w jej

najgłębszej istocie. "Kościół (...) potępia - czytamy - jako zawsze zabronione, stosowanie środków bezpośrednio zapobiegających poczęciu, choćby nawet ten ostatni sposób postępowania usprawiedliwiano racjami, które mogłyby się wydawać uczciwe i poważne. W rzeczywistości między tymi dwoma sposobami postępowania zachodzi istotna różnica."

Jednakże - odwołując się do woli Stwórcy, który wyposażył naturę człowieka w określone możliwości - dopuszcza wykorzystywanie naturalnych rytmów płodności i bezpłodności, kiedy małżonkowie pragną uniknąć poczęcia dziecka.

"Kościół naucza - orzeka Paweł VI - że wolno wówczas małżonkom uwzględniać naturalną cykliczność właściwą funkcjom rozrodczym i podejmować stosunki małżeńskie tylko w okresach niepłodności, regulując w ten sposób ilość poczęć, bez łamania zasad moralnych".

Nauczanie to w sposób bardzo szeroki rozwinął Jan Paweł II, który umieścił je w znacznie szerszym kontekście filozoficznym i antropologicznym. Pierwszym, podstawowym jego dokumentem poświęconym tej kwestii była adhortacja "Familiaris consortio", ogłoszona w 1981 roku. Jan Paweł II podejmuje w niej także zdecydowaną polemikę z tzw. mentalnością antykoncepcyjną, która - silnie zakorzeniona w dzisiejszej kulturze - stanowi poważne zagrożenie dla życia, jak i samej miłości. "Naturalnej mowie, która wyraża obopólny, całkowity dar małżonków, antykoncepcja narzuca mowę obiektywnie sprzeczną, czyli taką, która nie wyraża całkowitego oddania się drugiemu; stad

pochodzi nie tylko czynne odrzucenie otwarcia się na życie, ale również sfalszowanie wewnętrznej prawdy miłości małżeńskiej, powołanej do całkowitego osobowego daru."

W kolejnym dokumencie na ten temat, w swym "Liście do rodzin" w 1994 roku Jan Paweł II idzie jeszcze znacznie dalej, wprowadzając pojęcie "cywilizacji śmierci" - bazującej na utylitarnym pojmowaniu miłości oraz osoby ludzkiej, która redukowana jest tą drogą do roli przedmiotu użycia - co stanowi zaprzeczenie "cywilizacji miłości", do której w istocie powołany jest człowiek.

Katechizm Kościoła Katolickiego, który w najbardziej syntetyczny sposób przekazuje nauczanie Magisterium Kościoła, przypomina, że "z uzasadnionych powodów małżonkowie mogą chcieć odsunąć w czasie przyjścia na świat swoich dzieci" (2368). Wyjaśnia dalej, że "okresowa wstrzeźliwość, metody regulacji poczęć oparte na samoobserwacji i odwoływaniu się do okresów niepłodnych są zgodne z obiektywnymi kryteriami moralności. Metody te szanują ciało małżonków, zachęcają do wzajemnej czułości i sprzyjają wychowaniu do autentycznej wolności. Jest natomiast wewnątrznie złe wszelkie działanie, które - czy to w przewidywaniu aktu małżeńskiego, podczas jego spełniania, czy w rozwoju jego naturalnych skutków - miałyby za cel uniemożliwienie poczęcia lub prowadziły do tego" (2370).

Leszek Banaś

Modlitwa w intencjach Parafian

Pragniemy zachęcić do wspólnej parafialnej modlitwy. Wydaje się, że czasami zapominamy o tym jaką wartość ma wspólna modlitwa wstawiennicza. Przypominamy sobie o tym szczególnie wtedy gdy sami potrzebujemy nagle Bożej pomocy, gdy wszystko inne zawodzi wówczas dopiero zwracamy się do Pana Boga.

Założenia wspólnej modlitwy wstawienniczej poprzez gazetkę są następujące. Gazetka jest otwarta na Wasze intencje. Można je przysyłać pocztą e-mail na niżej podane adresy, a można zapisać je na kartce i wrzucić do koszyka stojącego na stoliku przy wyjściu z kościoła. Te wszystkie zapisane i wysłane intencje trafią do naszej gazetki. I tu prosba do wszystkich czytających nas parafian aby w tych intencjach pomodlić się, choćby w niedzielę wieczorem; choćby raz w tygodniu.

Myślę, że dobrze w intencjach podać imiona osób za które się modlimy, lub podpisać taką intencję swoim imieniem. (nazwisk nie będziemy drukować). Przykład takiej intencji:

„Proszę o modlitwę w intencji mojej chorej mamy Elżbiety” (podpisano Basia). Taka intencję byśmy wydrukowali w gazetce i w tej intencji prosilibyśmy czytelników naszego tygodnika o modlitwę.

Intencje prosimy wysyłać na adresy: untreuadamo@wp.pl (do księdza Adama), jszwoch@interia.pl lub zapisać na kartce i wrzucić do koszyka z ofiarami na drukowanie gazetki (na stoliku przy wyjściu z kościoła).

Prosimy wyciąć tą ramkę i na niej zapisać intencję, którą wydrukujemy w gazetce i będziemy prosić parafian o wspólną modlitwę.

(Kartki można wrzucać do koszyka z ofiarami na koszty wydruku naszej gazetki)

Proszę o modlitwę w intencji:

.....
.....
.....
.....

(imię składającego intencję)

Wspólnoty w naszej parafii – Liturgiczna Służba Ołtarza

W niedzielę 28 kwietnia na Mszy świętej o godzinie 10.30 dziewięciu aspirantów zostało promowanych na ministrantów, zaś na sumie parafialnej o godzinie 12.00 promowano 2 nowych lektorów.

Nowymi ministrantami zostali: **Jakub Bautembach; Kewin Czajkowski; Kacper Dymek; Jakub Górski; Michał Grajkowski; Dominik Nagórski; Kamil Piątkowski; Adam Roszczyk; Mikołaj Zielony.** (na zdjęciu poniżej wraz z opiekunem całej Służby Liturgicznej księdzem Adamem)

Ślubowanie lektorskie złożyli: **Piotr Bijoch; Grzegorz Świątek** (do czasu wysyłki gazetki do druku nie otrzymaliśmy zdjęć z promocji lektorów). Gratulujemy!

We wrześniu kolejny nabór na aspirantów. Powierzmy naszą Służbę Liturgiczną opiece Pana Jezusa, a w szczególności nowych ministrantów i lektorów.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Spotkanie Wspólnoty Dzieci Bożych w sobotę 11 maja o godzinie 10.00, o 11.00 próba scholki..
2. Zbiórka ministrantów we wtorek o 19.15, spotkanie lektorów o 19.45
3. Spotkanie liturgiczne dla dzieci przygotowujących się do I komunii św. w **poniedziałek, wtorek, środę** o godzinie **17.00** W **czwartek** o **17.00** próba generalna.
4. W **piątek** spowiedź dla dzieci pierwszokomunijnych oraz rodziców **od 16.00.**
5. Za tydzień **uroczystość I komunii św.** Początek o godzinie **10.15.** Prosimy o modlitwę w intencji wszystkich dzieci, które w tym dniu po raz pierwszy w pełni będą uczestniczyć w Eucharystii. Wszystkich, którzy zazwyczaj przychodzą na Eucharystię na godzinę 10.30 prosimy w tę szczególną niedzielę o uczestnictwo we Mszy Świętej o innej godzinie.
6. We wtorek katecheza Ojca Jacka. Zapraszamy do kaplicy o godzinie 19.00.
7. Nasza parafia organizuje 1 czerwca wyjazd na XVII Spotkanie Młodych nad Lednicą. Koszt 60 zł. Szczegóły i zapisy u ks. Adama.
8. W dniach od 1 do 6 lipca odbędzie się wakacyjny wyjazd Służby Liturgicznej ministrantów i lektorów nad Jezioro Wielwskie. Więcej informacji u ks. Adama.
9. Już dziś zapraszamy na koncert ewangelizacyjny zespołu „Na cały głos” z Pelplina. Koncert odbędzie się w naszym kościele w Wigilię Zesłania Ducha Św., 18 maja o godz. 19.30 i będzie połączony z głoszeniem kerygmatu oraz modlitwą wstawienniczą o uwolnienie i uzdrowienie. Niech ten wieczór Bożej chwały, będzie wieczorem radości i uwielbiania Boga za dar zesłania Ducha Świętego.

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedzielę: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
www.antoni-reda.pl